

Bilaga 1 till kommunfullmäktiges protokoll 2010-02-01 § 2

Svar på interpellation (2009:36) om minskade möjligheter för fattiga barnfamiljer att få bistånd till rekreation.

Karin Rågsjö (v) har i en interpellation ställt följande frågor till mig:

1. *Anser du att besparingen på 415 tkr mellan 2006 och 2008 uppväger att 156 färre hushåll, varav de flesta barnfamiljer, inte fick en tids rekreation tillsammans?*
2. *Tror du att familjers möjlighet till miljöombyte under sommaren kan vara värdefullt för barnen och föräldrarna ur ett socialt och hälsomässigt perspektiv?*
3. *Anser du att det är förenligt med barnperspektivet att en sjunkande andel fattiga hushåll får bistånd till rekreation?*
4. *Är du beredd att ompröva de strikta riktlinjerna för rekreation om det visar sig att andelen hushåll som får detta bistånd fortsätter att sjunka även under 2009?*

Långvarig bidragsberoende är ett av de viktigaste stora problemen. Socialbidragen, med dess närgångenhet och dess marginaleffekter, är extra problematiskt. Men från och med 2006 ser vi en stadig minskning av antalet hushåll som är i behov av ekonomiskt försörjningsstöd. Jämför vi den här mandatperioden med den förra mandatperioden så har kostnaderna för ekonomiskt bistånd minskat med närmare en halv miljard sett över tre år. En halv miljard som kan användas till annat, till exempel att hjälpa människor till egenförsörjning. Och trots att arbetslösheten, i och med den ekonomiska krisen, nu ökar så har vi ännu inte sett att försörjningsstödet följer den kurvan. Det bör vi ta som ett bevis på att våra system fungerar – de allra flesta går inte direkt från ett arbete till ett behov av försörjningsstöd.

Prognosen framöver ser också bra ut. För 2010 väntas antalet biståndshushåll bli 10 550 vilket är 600 färre än i den tidigare prognosen. I september 2008 var 9 700 hushåll i behov av ekonomiskt bistånd vilket var den lägsta siffran sedan mätningarna startade 1985. Kostnaderna för ekonomiskt bistånd minskade med 35 miljoner kronor under 2008. Under föregående år minskade kostnaderna med 140 miljoner kronor, vilket motsvarar en minskning med 13 procent.

Under 2006 var antalet biståndshushåll i staden 22 204 vilket kan jämföras med att 18 150 hade behov av ekonomiskt stöd någon gång under 2008. Den genomsnittliga biståndstiden var 6,7 månader.

Ensamstående utan barn dominerade bland biståndshushållen även 2008, vilket de alltid gjort. Däremot minskade antalet hushåll i den här gruppen med 900 hushåll vilket är en minskning på nära sju procent jämfört med 2007. Barnhushållen utgjorde cirka en tredjedel av biståndshushållen 2008 vilket de gjort sedan 2004.

Hushållen med längre biståndsbehov minskade också i antal mellan 2007 och 2008 utom i de grupper som har haft bistånd i mer än 40 månader – där ökade antalet och då relativt jämnt fördelat i åldrarna 40 till 69 år. Personer i de yngre åldrarna ökade generellt något mer under 2008, men tog sig alltså också ur bidragsbehovet fortare – ofta inom ett år. Statistiken säger oss inte hur många barnfamiljer som finns i gruppen som har haft ett bidragsbehov i mer än 40 månader, däremot överskrider dessa hushåll gränsen för 3 år som gäller för att få rekreationsbidrag.

Huvudprincipen för rekreationsbidrag har alltid varit att det inte ska beviljas för rekreationsresor. Detta gällde även i de tidigare riktlinjerna. Undantag kan dock göras för barnfamiljer som inte beräknas få egna inkomster inom en överskådlig tid och utifrån barnets perspektiv. Tidigare gjordes detta efter ett år och kom ungefär en procent av barnfamiljerna till del, däremot var det inte direkt riktat till barnet. Idag kan stödet beviljas först efter tre år med biståndsbehov. Däremot kan stöd alltid beviljas barnet för exempelvis sommarkollo, idrottsresor etcetera utanför skolans ram. Eftersom det stödet går direkt till barnet anser jag att staden lever upp till barnperspektivet i fråga om rekreationsstöd.

Jag finner idag inga skäl att ompröva riktlinjerna. Barnets perspektiv tillgodoses i riktlinjerna samtidigt som vi har möjlighet att göra insatser för att allt fler småbarnsföräldrar ska få ett arbete vilket måste vara den främsta målsättningen.

Till och med augusti 2009 har 50 hushåll beviljats rekreationsstöd vilket kan jämföras med 62 hushåll för 2008. Det ser således ut som att antalet beviljade hushåll kan komma att öka något under 2009. Det går inte att utläsa från statistiken huruvida minskningen i utbetalat rekreationsstöd är rimlig utifrån den minskade antalet biståndshushåll. Däremot vet vi att andelen hushåll med ensamstående föräldrar minskade med 900 under 2008 liksom att den största ökningen har skett bland ungdomar samt för hushåll som har haft bistånd i mer än 40 månader.

Stockholm den 25 november 2009

Socialborgarråd Ulf Kristersson